25 Anys

1981 2006

ORGUE DE GATS

índex

Història

1.1 Com va sorgir el nom
1.2 Gats fundadors retratats
1.3 La primera pela
1.4 Gats
1.5 Promoció i publicitat
1.6 Gats vells
1.7 Gats bateries
1.8 Gats guitarristes
1.9 Gats teclistes
1.10 Gats baixistes
1.11 Gats i ga-tetes cantaires
1.12 Altres instruments de l'orgue
1.13 Transports i transportistes
1.14 Els ajudants "pipes"

anècdotes

2.1 Quin riure que fa
2.2 Títols i lletres originals
2.3 El festeig
2.4 Una de frares
2.5 La truja
2.6 Gats segrestats
2.7 La teulada del meu pare
2.8 En pijama
2.9 Els recordatoris
2.10 El taüd
2.11 El blat aixafat
2.12 El "fadrí de Sau"
2.13 Escenaris a mida
2.14 La bandera espanyola

+ anècdotes

2.15 Multes de tràfic
2.16 Alcohol a la sang o sang a l'alcohol
2.17 Túnel a les fosques
2.18 contraban d'humans
2.19 El temps
2.20 Falsa paret
2.21 Mala memòria
2.22 Ens han robat!!
2.23 Okupes
2.24 Baixada de sucre
2.25 Creu i ratlla
2.26 Gats detectius
2.27 Mal aparcament
2.28 The end...

postres de músic

3.1 Així va començar tot
3.2 Bateria pastisser
3.3 Idea
3.4 Mans a l'obra i a l'obrador
3.5 Presentació de l'empresa i productes
3.6 Etiquetes
3.7 Catàleg d'especialitats
3.8 Fàbrica d' idees
3.9 Creixement i expansió
3.10 Promoció
3.11 Pressió del mercat i la competència
3.12 El corte inglés
3.13 Morir d'èxit
3.14 Dolces imatges pel record
3.15 El retorn als inicis

ORGUE DE GAT

◀ torna a l'índex

Història

torna a l'index

història

1.1 com va sorgir el nom

Va ser l'any 1981 quan el Pere Farrés, Jaume Fíguls, Lluís Mas, Josep Closa, Ramon Villaró, Pep Soler i Gabriel Vázquez vam decidir crear un grup musical amb més il·lusió i ganes que coneixements musicals... L'estrena va ser per la festa major d'Avià del mateix any. Un cop acabada la primera actuació, tot el públic va clamar: "això sembla un ORGUE DE GATS !!!"... I d'aquí en va sorgir el nom.

◀ torna a l'índex

1.2 gats fundadors

torna a l'index

1.3 la primera pela

Gràcies al suport moral de molts amics, a un seguit de rifes nadalenques –un xic estrafolàries- (Per exemple: Vendre participacions amb terminacions del 0 al 9, amb la qual cosa teníem la reintegració garantida), i alguna subvenció del consistori municipal tramitada pel aleshores regidor de joventut de l'Ajuntament d'Avià, Pep Graus vam aconseguir substituir les trompetes de fira barata per estris de so mig decents.

1.4 4 gats

Al 82, amb grenyes i cabelleres abundoses, camises blanques i armilles negres cedides per algun avi ja difunt, vam consolidar la formació en 4 components:

1 Pep Soler A la bateria –que sovint anava a contra temps- (així li va fer veure en una actuació conjunta el bateria del Rudy Ventura).

2 Jaume Fíguls Al baix –que encara no sap tocar-.

◀ torna a l'índex

3 Pere Farrés A la guitarra i veu solista –sort n'hi havia-.

4 Lluís Mas Als teclats –procedent de l'escolania de Montserrat- que a més, dominava a la perfecció el violí, el saxofon i disposava de 2 tons de veu per a cantar: la de nen i la d'home, ja que travessava l'època del canvi de veu.

Déu va voler que la cosa funcionés durant 10 anys aproximadament, no per la qualitat musical evidentment sinó per la conya marinera que envoltava cada actuació... Presentacions de cançons i lletres originals (Veure l'apartat ANÈCDOTES d'aquesta web "Titols i Lletres Originals") traduïdes al català en to còmic, vestuari cridaner i sovint amb disseny de pallasso pobre... Tot plegat, una mena de grup com LA TRINCA, però de 8 pessetes el litre.

◀ torna a l'índex

Història

1.5 promoció i publicitat

El tema de la promoció i publicitat va funcionar més que el grup en si. Potser hauria tingut més sortida muntar una agència de disseny de campanyes comercials que no tirar pel món de la música... Confeccionàvem tríptics molt originals i creatius, amb l'únic objectiu de vendre fum de diversió i disbauxa sana... Heu de treure el cap i els peus a l'apartat PROMOCIONS d'aquesta web, per veure d'aprop la capacitat de merchandising de l'ORGUE DE GATS.

El Sr. Eduard Filella ens proporcionava cava de bon paladar, embotellat a Cubelles, que nosaltres etiquetàvem amb el nom del grup i el regalàvem a les actuacions a banda de vendre'l a dojo durant una època...

Samarretes originals amb l'anagrama del gat (en recordo una remesa que hi havia el gat a la pitrera i la cua a l'esquena, una altra amb ratolins que s'escapàvem per la part posterior, una altra farcida de petjades de gat, etc...) Aquestes samarretes les regalàvem a les bones noies i noies bones que tenien a bé fer un petit stripteasse dalt de l'escenari. Sortejàvem pastissos, torrons, cassettes, etc...

◀ torna a l'índex

1.6 gats vells

Els 3 socis fundadors que vam desafinar durant més temps L'ORGUE vam ser el Pere Farrés, el Lluís Mas i el Jaume Fíguls.

1.7 gats bateries

La bateria de l'ORGUE DE GATS ha estat l'instrument amb el cul més inquiet. es pot triar i remenar entre tots els que han donat un cop de "baqueta" al llarg dels anys:

1 Pep Soler "Pep Toi" - Va tocar els bombos des de l'inici del grup fins l'any 1983 aproximadament.

2 Amadeu Sabata - Nadiu de Montmajor (Berguedà). Fuster de professió i bateria amateur dels Gats a l'any 1984.

3 Josep Maria Juanola "Jemi" - Nat a Manresa (Bages). Combinava la feina al bar de copes "El Celler" de Berga amb la bateria a l'ORGUE DE GATS. Amb el cap ple de rínxols, sempre net i polit, embolicava els plats de la bateria amb papers de diari. Va entrar al grup a l'1 de maig de 1985.

◀ torna a l'índex

4 Carles manzano .- Va provenir del grup Berguedà "Mercado Negro", va venir amb els Gats esporàdicament a l'any 1988.

5 Sebastià Silvestre "Sebas" .- L'únic bateria vegetarià quan el vam conèixer i carnívor quan va plegar- capaç de pelar i menjar-se una poma bo i tocant un vals, utilitzant el bombo gros de taula... Podeu veure la seva vida i miracles a l'apartat POSTRES DE MÚSIC d'aquesta mateixa web. Va entrar al grup a l'any 1989.

6 Paco Narváez "Paquillo" .- Un músic excel·lent que dominava a la perfecció la percussió i la flauta travessera. Nascut a Sallent (Bages), vam tenir la sort de poder compartir bolos i viatges junts a començaments dels anys 90. La mala sort de la vida el va visitar massa d'hora i ja no podrem viure cap més actuació plegats.

7 Jordi Prat "Jembo" .- Berguedà de naixement i viatjant de mobles de professió. Va ser el bateria a partir de l'any 1995 fins el 2001. A l'apartat ANÈCDOTES d'aquesta web, moltes son compartides amb aquest Sr.

8 Angel Arias .- De bateria de Camilo Sesto a bateria de l'Orgue de Gats (any 2002) passant per una munió d'artistes i orquestres. Bon amic i gran professional.

9 Gerónimo Martínez .- Entre d'altres formacions musicals, va ser bateria del grup mític "Lone Star". També ho va ser dels Gats el 2003.

10 Pep Figueras .- El rei de les jam-sessions barcelonines. Trempat de debó i professional al 100%. Des del 2003 que ens "la toquem" junts de bolo a bolo...

11 Manel Segarra .- L'home que fa servir una bateria de butxaca... Membre del Grup BRINDIS, hem compartit bolitos junts.

Més i més... Hi ha molts reis de la "baqueta" que esporàdicament han fet ressonar els timbals amb l'ORGUE DE GATS... Ho sento però la memòria ja no dona per a més... A tots els bateries oblidats, un tambor de gràcies i records!!!

◀ torna a l'índex

◀ torna a l'índex

gats guitarristes

La rotació dels Gats Guitarristes ha estat més aviat escassa:

1 Pere Farrés .- Gat fundador i amb 4 potes, com tots els gats... 3 a Avià (Berguedà) i 1 a Sabadell (Vallès Occidental). A més de ser la veu cantant del Grup, va estar tocant la guitarra durant una dotzena d'anys i el què és més important: Ho va fer bé!

2 Ramon Villaró .- Avianès de tota la vida, va ser-hi el dia de la presentació del Grup i poc més. Vam aprendre junts els primers (i darrers) acords amb la guitarra de la mà de Francesc Alàs, interpretant cançons del conjunt de folk Els esquirols.

3 Gabriel Vázquez .- També d'Avià (Berguedà), com ha de ser! El camí musical amb els Gats va ser breu. Per sort, va saber rectificar i dedicar-se al món de la medicina.

4 Pep Puig .- Des de Navàs (Bages) era cridat per a compartir moments històrics com el 10è aniversari del grup o moments de necessitat, quan ens trobàvem penjats sense guitarra. Bon noi i un "manetes" de la guitarra.

5 Toni Ortega .- Des de Mataró (Maresme) a l'any 1995 va entrar a ser un Gat amb totes les de la llei, de la mà del Sr. Sergi Fidemraizer (Veure apartat "Teclistes") que fins aleshores anàvem de bracet artísticament parlant... El Toni tocava la guitarra i cantava al més pur estil Julio Iglesias, però mai vam aconseguir que s'aprengués la lletra d'una cançó de cap a peus!

6 Paco Granget .- Des de Castelldefels (Baix Llobregat), un home polifacètic, en ocasions guitarrista.

7 Marcel Grífol .- Viu a Cabrils (Maresme) procedent d'orquestres de renom com la Volcán i La Montgrins es va decidir entrar a l'Orgue de Gats l'any 2004. Es un plaer per l'orella i per la vista escoltar-lo i veure'l com fa anar l'instrument. Bon músic i bon company... Forma part del Grup actual.

◀ torna a l'índex

gats guitarristes

◀ torna a l'índex

El tema de la tecla ha estat en mans i mai més ben dit del següent personal:

1 Lluís Mas .- Gat fundador i gran "tocador"!!! Tant li era que li posessis davant un violí, com un saxofon, com un piano o un sintetitzador, fins i tot alguna mossa... Ell ho tocava tot. D'Avià (Berguedà) vam compartir animalades de tota mena durant 10 anys (1981-1991). També s'ha de dir que gràcies al Lluís alguns vam aprendre a col·locar els dits damunt d'un instrument i un xic de nota, malgrat estiguessin escrites així: A MI SI que RE DO MI FA... En els inicis, sense ell, els Gats ja hauríem exhaurit les 7 vides.

2 Albert Fíguls .- En primer lloc, dir que no ens "toquem" res, familiarment parlant. El noi en qüestió va néixer a Manresa (Bages) i va entrar al Grup a l'any 1991, després de la fuita del Lluís. Una dada: Li agradava molt el vi Monopole.

3 Sergi Fidemraizer .- Atenció! Aquest homenot, com diria Josep Pla, no té prou espai en aquesta modesta web per cantar i fer públiques les seves virtuts, tant a nivell musical com personal.

Podeu fer una ullada aquí (Si no sabeu anglès, cliqueu "traduzca ésta página" abans de res) Sergi Fidemraizer La personalitat en qüestió va néixer a Rosario (Argentina), el vaig conèixer a Blanes (la Selva) a l'any 1995 més o menys, a través de la revista Primera Mà i com aquell qui no vol la cosa va formar part del grup durant prop de 5 anys. En aquest temps es va anar forjant un feeling especial molt similar a l'esperit inicial del Grup pel què fa a la manera d'entendre la interpretació de les cançons i la posada en escena de l'Orgue de Gats... Humor, bon rotllo a l'escenari i sobretot a l'hora de desmuntar i carregar tot el material a la furgoneta van ser presents al llarg de la seva estada amb els Gats. El Sergi, és sens dubte un gran músic i compositor a més del rei de l'acudit curt i dolent, habilitat que

◀ torna a l'índex

compartim a través del correu electrònic i per telèfon de tant en tant.

4 Eduard Sardans .- Veí de Sallent (Bages). Va ser Gat novell durant poc temps, a les acaballes dels 90.

5 Cristina Quiñones "Cris" - Directament des de Castelldefels (Baix Llobregat) la Cristina Quiñones, va ser la primera representant del sexe femení als teclats dels Gats. Simpàtica i riallera, va formar part de la banda durant uns 5 anys (1999-2003)

6 Paco Granget .- Ja n'hem parlat a l'apartat dels Guitarristes. Un personatge singular que tant s'agafava a la guitarra com als teclats, a cantar, a ballar, a muntar i/o a carregar. Va ser Gat el mateix període que la Cris, de fet eren parella de fet.

7 Jordi Barreros .- Des de l'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) va colpejar les tecles musicals dels Gats durant una temporada i mitja. La meitat de 2003 i tot el 2004. Un bon músic, també un bon fuster, persona senzilla i sense mandra!

Més homes de "moltes tecles".- Un quart de segle d'Orgue de Gats ha provocat situacions de tota mena i formacions musicals molt diverses, per aquest motiu hi ha corrua de noms i cognoms que han desfilat asseguts al piano, sintetitzador o teclat de cada època a banda dels esmentats anteriorment. Així de cop recordo a 8 Xavi Navarro excel·lent pianista (El Mikado, Mar i Cel...) que va gosar venir amb l'Orgue de Gats en més d'una ocasió. 9 Xavi Criado un home orquestra que sempre té un forat per omplir davant la crida dels Gats. 10 José Gallardo ho toca tot! I quan el necessitem veloç es prest a actuar amb l'Orgue. Si queda algun "oblidat", que pensi que no ha sigut amb mala fe.

◀ torna a l'índex

gats teclistes

◀ torna a l'índex

gats baixistes.....1.10

En qüestió de baixos la cosa ha estat força monogràfica. Un únic aspirant sense cap mena de competidor, no per la qualitat musical, sinó perquè ha pringat a totes les actuacions des de l'inici del grup al 1981.

1 Jaume Fíguls .- Natural d'Avià (Berguedà). Soci fundador dels Gats i únic supervivent després de 25 anys. Sense cap noció musical al començament i actualment, tampoc. Manté la tradició de tocar el baix com fa 25 anys... I es que nois i noies: D'on no n'hi ha, no en pot rajar!!! Malgrat tot com a fet destacat, podem dir que gràcies a aquest xicot que ja ha traspassat els 40, s'ha mantingut el grup viu sense interrupcions durant un quart de segle, cosa, que poques formacions de la seva categoria poden dir. Apa! Ahí queda eso!!! Y que me quiten lo bailao...

2 Joan Rectoret .- En més d'una ocasió, aprofitant que venia d'acompanyant d'una cantant, es va afegir al baix aquest músic excepcional de flamenc-fusió català.

◀ torna a l'índex

gats i gates cantaires 1.11

Aquest camp, juntament amb el dels bateries ha estat força trashumant:

1 Pere Farrés .- Va ser la veu pionera del Grup durant més de 10 anys. A l'apartat ANÈCDOTES d'aquesta web s'hi poden veure moltes de les lletres originals que interpretava, adaptacions al català de clàssics ballables. Ell sempre intentava guardar el bon fer i la serietat a l'hora de cantar, però la resta de components teníem la dèria d'interrompre'l de forma constant amb tota mena de brams, sorolls, moviments i udols.

2 Lluís Mas .- No sé ben bé si hauria de figurar el seu nom en aquest apartat de cantants (?), però com que les seves arrels van ser plantades a l'Escolania de Montserrat, en teoria havia de dominar el cant. Penso que el cant el dominava a ell, sols calia parar l'orella en algunes peces (de roba, com deia ell) com Estic Xocat o La Puerta Verde per valorar les seves aptituds... Ara bé, els cors de fons gairebé ratllaven el 4'5 just. (Disposo de tota mena de proves acústiques de l'època que ratifiquen la meva exposició...)

3 Toni Ortega .- A l'any 1995 va arribar el Julio Iglesias de Mataró: Toni Ortega. Incapaç de saber una lletra sense mirar el faristol. Bé, dit això, el vaig conèixer formant parella artística amb l'esmentat pianista i compositor Sergi Fidemraizer. Tots dos van optar per venir 5 anys amb l'Orgue i a continuació, els camins van continuar per separat el Sergi com a funcionari de la Generalitat i el Toni el podeu veure i escoltar a qualsevol Hotel de la Costa Brava amb el nom artístic de TONI SOLO. Una dada d'interès: En aquella època tenia una NISSAN Vanette de color beige.

4/5 Sandra i Susanna .- El seu pas pel Grup va ser fugaç a la primavera del 1999.

6 Paco Granget .- Ja l'hem citat com a guitarrista, teclista, però el seu punt fort sens dubte era cantar i ballar en escena. La seva arribada va provocar un canvi radical de components i d'imatge del Grup. A la temporada 2000 vam presentar 6 músics, 3 nois i 3 noies, a més d'una ampliació i modernització dels equips de so

◀ torna a l'índex

i llum. Tot plegat va trencar la posada en escena fins llavors, es va abandonar la vessant còmica per passar a ser una petita orquestra amb balls, coreografies, llum, color, làser, fum... La capacitat artística del Paco i la seva experiència en el món de l'espectacle va contribuir a aquest canvi, per altra banda molt necessari.

7 Verónica .- Es la cantant amateur més professional que he conegut. Va aparèixer de la mà del Paco Granget. Compaginava la seva feina en un Super i més endavant en un restaurant amb les actuacions dels Gats. Trempada i amb un toll de veu, sempre acompanyada del seu Jordi Supercachas, vam compartir bons bolos.

8 Cristina .- Anglesa, filla d'artistes del món del circ (els seus pares realitzaven l'espectacular i perillós número de donar voltes amb una moto dins d'una bola gegant). Residia al Carting del Vendrell (Baix Penedès) i era una autèntica bellesa. Sempre la confonia el públic amb la tennista russa Anna Kournikova, només cal que feu una ullada a la seva fotografia i opineu... A mi sempre em deia Papi (Es llarg d'explicar i penso que tampoc no ve al cas...)

9 Txell Sust .- La nit de cap d'any de 1993 vam tenir el goig i la joia de poder compartir-la amb aquesta gran artista. Un fet que suposa avui en dia fer-nos el xulo i poder dir que va ser la primera cantant que va formar part de l'Orgue de Gats. Tant sols esmentar que, després de l'Orgue de Gats ha volat molt alt! formant part de grups com La Vella Dixieland, el mestre dels mestres August Tharrats o, fent de corista amb Alejandro Sanz... No cal dir res més, sols mirar Txell Sust.

10 Karina Vizcaino .- Esporàdicament, durant una època (anys 90) quan els representants artístics o bé el poble que contractava a l'Orgue de Gats demanava una cantant femenina, ràpidament la Karina era l'escollida.

11 Montse Franco .- Les actuacions amb ella, eren tremendes! Mireu-la Montse Franco

◀ torna a l'índex

12 Eva Gomariz .- Directa de la gran Orquestra Platería, va cantar amb l'Orgue de Gats, va ser un honor.

13 Marta Milà .- Un cap d'any de finals dels 90, apoteòsic... Andorra... Neu... Accidents, lleus! però accidents... Fred... etc...

14 Belkys Reyes .- Una autèntica bellesa exòtica que va tenir valor per apuntar-se a una actuació en un poble perdut de la Terra Ferma als anys 90.

15 Marta Fernández .- La vaig conèixer en una Festa Major de Vilada (Berguedà) en un concert al costat del gran Joan Adell, i... Deu n'hi do! dels bolos que vam fer junts! Guapa i professional.

16 Sònia Delgado .- Un autèntic terratrèmol dalt de l'escenari. Ho regirava tot! artísticament parlant. Va ser un goig poder compartir una munió d'actuacions amb els Gats i la Sònia Delgado.

17 Kelly .- Us puc ben jurar que va venir varies vegades i mai vaig saber el seu nom, a vegades es deia Kelly, a vegades Imma... (?) Una gran actriu - cantant que combina el seu art amb anuncis televisius de tant en tant...

18 Vicent .- El seu fort era la cansion española però a banda dominava tots els estils.

19 Sònia del Toro .- Natural de Barcelona, filla del gran Eliseo del Toro. Va formar part dels Gats durant 4 anys (2001-2004). Una professional a l'escenari que provenia de nissaga d'artistes. La seva dolça veu acompanyada d'una bellesa singular i elegància davant del públic van donar un toc de prestigi el Grup durant la seva estada.

20 Marcel Grífol .- Ja hem explicat les seves dots com a gran músic i guitarrista, però aquest xicot també domina el tema del cant. Se sent realitzat interpretant tangos, boleros, el Baila Morena de Juliol Iglesias i tot el repertori de rock català. Ara mateix és un dels puntals del Grup.

21 Francesc Sadurní .- Barceloní que va entrar amb els Gats (des-

◀ torna a l'índex

prés de molts intents de fitxatge) a la temporada 2004. Alt i guapo, arrasa en tots els camps quan puja d'alt d'un escenari. Domina el tema dels teclats i la composició musical però sobretot canta de pebrots! i sols li calen 5 minuts escassos per ficar-se qualsevol tipus de públic a la butxaca. Així com el Marcel és un puntal, el Cesc és la falca que suporta el pes de l'Orgue de Gats actualment. Tots dos junts donen un aire actual a la manera d'interpretar i molta presencia visual en escena.

22 Àngela .- Tot va ser acceptar la proposta de l'Orgue de Gats i, ràpidament s'hi van fixar els Senyors de Gestmusic. Resultat: Fitxatge del programa estrella de TVE1 "Mira quién Baila!". I es que.. La que vale, vale!!!

23 Elena Carvajal .- Va formar part dels Gats a la temporada 2005. Ras i curt: actriu, cantant i ballarina.

24 Sandra Martínez .- Va entrar de bracet amb l'Elena a l'any 2005. Una Barcelonina de veu afinada i potent. Ha sigut "gateta" durant les temporades 2005-2009.

25 Neus Pañart .- Eixerida i molt riallera... Malgrat que no suporta gaire estona lluir sabates amb taló alt, hem caminat junts pels escenaris durant els anys 2006, 2007 i fins el carnestoltes 2008. Després d'un "kit-Kat" a la temporada 2008 que va triomfar amb l'Orquestra Swing Latino, el 2009 es va reincorporar a les files de l'Orgue de Gats. L'any 2010 ens va dir "Apa! Siau!" per liderar el projecte musical del grup AWAKE.

26 Micaela Torrente .- Cercant, cercant com tapar l'important forat artístic deixat per la Neus al 2008 a través dels camins virtuals d'internet, vam coincidir amb la Micaela. Vam compartir 1 temporada, fins a la reincorporació de la Neus al 2009.

26 Marta Mas .- Després d'un seguit de substitucions, vam dir: "...Aquesta noia canta molt bé, és bona mossa i per tant és un bon partit..." S'incorporà al grup la temporada 2010 fins a l'actualitat.

◀ torna a l'índex

gats i gates
cantaires

torna a l'índex

altres instruments de l'orgue..... 1.12

25 anys donen per a molt!
Hem fet un repàs a les formacions més habituals de l'Orgue de Gats, o sigui: Bateria, Guitarra, Teclats, Baix i Cantants. Hem vist que cadascuna d'aquestes posicions l'han ocupat una munió de músics d'ambdós sexes. A més però, també ocasionalment hi han hagut altres músics i/o instruments. Accedint a la base de dades hi podem trobar:

1 Violí .- Lluís Mas va ser el responsable d'interpretar més d'un vals i alguna ranxera amb aquest instrument, a les primeries del Grup.

2 Saxofon .- Per variar també el va fer bufar el Lluís Mas. Així de cop, recordo un Plomes al Vent que era memorable i tot s'ha de dir, inacabable. Aquest instrument el compaginava amb el violí abans de tenir capacitat econòmica per adquirir un teclat.

3 Trompeta .- El toc de trompeta a l'Orgue de Gats va ser molt esporàdic.

En algunes ocasions a la formació habitual s'hi va afegir el Berguedà compositor Patumaire Hipòlit Miró - "Pòlit" que alternava la trompeta amb la guitarra, per cert un gran mestre de l'acord!

També un grat record pel malaurat Xavi Escobet que era un geni tocant el baix elèctric i també el recordo en algun bolo de trompetista amb els Gats.

4 Flauta Travessera .- 2 noms: Josep Ma. Miró - "Pep Mia" natural de Berga, excel·lent músic i home de bé, que fins i tot ens va col·laborar en l'enregistrament d'una cançó pròpia, als anys 80 que portava per títol La Truja.

I un record molt especial pel Paco Narváez - "Paquillo". Veí de Sallent (Bages), va venir amb l'Orgue en moltes ocasions, mai tenia un "no". Va formar part del Grup com a component fix a començament dels 90 tocant la flauta travessera i, en molts temes com a percussionista. També dominava la bateria i era un mestre a la taula de so, fent sonar a la perfecció qualsevol orquestra o formació musical. Malauradament, un accident fortuït se'l va endur a la flor de la vida. (Veure recull de premsa temporada 1999).

◀ torna a l'índex

transports

1.13

Dediquem també un espai als mitjans de transport utilitzats en l'aventura musical de l'Orgue de Gats:

1 RENAULT 12 .- El primer que se'm passa pel cap, va ser un RENAULT 12 de color granat idèntic al de la fotografia, propietat del Sr. Pere Farrés (pare del Pere Farrés, qui ho diria?) Us imagineu tot l'instrumental dins d'aquest auto? I a més a més els músics i tot?

2 RENAULT 4 - altrament dit 4L .- Aquest el conduïa el Lluís Mas, però el propietari era el seu avi, Sr. Miliu. El vehicle en qüestió també era blau cel, però amb unes flamarades espectaculars al més pur estil americà...

A banda d'aquests 2, va haver-hi una desfilada de vehicles propis **-Renaul 14** de color negre, també del Pere Farrés...- que anaven sucumbint als estralls de les actuacions ja que normalment freqüentàvem per indrets força feréstecs. Passava el temps i com que el material anava creixent, vam necessitar furgonetes.

La primera va ser una **3 MERCEDES** del Sr. Josep Parera. Durant molt temps vam anar amb una **4 IVECO** del Sr. Ramir, que per cert, la tenim retratada.

Més endavant ens transportava una **5 NISSAN VANETTE** de color de rosa propietat del aleshores bateria Sebastià Silvestre. A continuació va venir una altra **6 NISSAN VANETTE** de color marró del Sallentí Nacho. La llista és molt llarga i mig oblidada pel pas dels bolos... **7 TRANSPOPO** Des de l'any 2000 aprox. i fins la nit de cap d'any de 2007 hem anat a cavall d'una legió de furgonetes sota les sigles de TRANSPOPO. Es tracta d'una fantàstica empresa de transport amb seu a Avià (Berguedà), que va tenir a bé prestar-nos (a canvi d'un lloguer incrementat cada any per l'IPC) la seva corrua de furgonetes de diferents marques.

8 VEHICLES PROPIS A l'any de Déu de 2008, tornem als inicis pel què fa als vehicles utilitzats per a carretejar els "trastos". Això vol dir que una manera d'estalviar-se uns dinerons és fer servir el cotxe

◀ torna a l'índex

propi de cadascú. Hem dividit el material de forma que s'encabeix a la perfecció en una **CITROEN XSARA PICASSO,** un **PEUGEOT** i una **FIAT DOBLÓ** d'ocasió adquirida per un servidor.

transportistes

Un record molt especial pels transportistes que han viatjat amb els Gats durant aquest quart de segle. La llista és quilomètrica, ja que hem recorregut més de 250 pobles d'arreu de Catalunya i, molts d'ells en repetides ocasions... Si fem un repàs a l'apartat d'aquesta web ACTUACIONS, n'hi han comptabilitzades prop de 700 (aviat s'ha dit!) Els furgoneteros que van deixar petjada de Gat van ser:

1 Pep Parera "Pipes" .- Avianès de tota la vida, sens dubte, com que va ser un dels primers el recordem amb el carinyo de "la primera vegada...". L'amic en qüestió era capaç de conduir correctament la furgoneta del seu pare, ajudar a carregar i descarregar, a muntar i a desmuntar, a fer de tècnic de so i a vestir-se de capellà quan així ho requería el guió, només cal veure'l a la fotografia de més avall...

2 Sr. Penina .- També veí del poble d'Avià (Berguedà), va venir un parell de viatges, però... Quins viatges!!! Ara ja es pot explicar... El color verd dels semàfors no existia per ell, els peatges de les autopistes tampoc, menjar-se un croissant enmig d'un Super abans de passar per caixa era normal i arribar de bon matí a casa amb el conductor dormint darrera la furgoneta i nosaltres al volant, també va succeir... Malauradament ja no podrem compartir cap més d'aquestes anècdotes amb ell.

3 Pep Ballús .- Fuster Avianès que va venir 1 sol dia amb la seva VOLKSWAGEN i com que no l'hem oblidat, citat queda. El 7 de juliol de 1985, vam anar a Capafons (Baix Ebre). Després de l'aventura, va jurar no tornar. I així ha estat.

4 Sr. Julià .- Veí de Cal Rosal (Berguedà), el recordo amb una furgoneta de color blau i el caliquenyo a la boca. Molt bona persona.

◀ torna a l'índex

5 Sr. Ramir .- Veí de Berga, va compartir amb els Gats força anys a finals dels 80. Era un autèntic Superman que feia tots els papers de l'auca. Un gran professional de la carretera seriós i complidor.

6 Albert Gorgas .- Noi de la terra Berguedana, forjat al planter de l'empresa que regentava l'esmentat Sr. Ramir. Molt bona persona, treballador, amic de la gresca i de la gent. Vam passar moments molt bons junts, que no es repetiran perquè fa ben poc ens ha deixat per sempre. Una abraçada, Albert.

7 Sebastià Silvestre .- Barcelonès traslladat a Casserres (Berguedà). Podeu veure la seva vida i miracles a l'apartat POSTRES DE MUSIC d'aquesta web. la faceta de transportista va ser curiosa... El cotxe, una NISSAN VANETTE de color de rosa. L'ambientador sempre desprenia fum d'herbes que fan riure... I normalment ell portava la furgoneta d'anada i jo de tornada (tot dit).

8 José Ignacio "Nacho" .- Un Madrileny amb domicili i parella a Sallent (Bages). Per variar, la furgoneta una NISSAN VANETTE, aquesta vegada de color marró fosc. També era del gremi hippie un colega que parlava amb un argot força complicat: gasofa, peña, babosa, chupa... A banda de la "parla", era tot un rellotge pel què fa a la puntualitat i a l'aspecte professional. Gran amic i bona persona. Va venir uns anys a començaments dels 90. Per cert, alguna de les aventures de l'apartat ANÈCDOTES d'aquesta web, les vam patir plegats. Vease: Multes de trànsit...

9 TRANSPOPO .- El canvi de mil·leni el vam celebrar amb una renovació total del material de so i llum, fet que va conduir a canviar de mitjà de transport (de la petita i mitjana furgoneta vam passar, forçosament a la gran). Vam posar-nos en contacte amb l'empresa TRANSPOPO (No us fa riure aquest nom?). Amb seu a Avià (Berguedà) el primer dia de contracte va venir personalment el responsable de TRANSPOPO, o sigui l'Andreu Santaeulàlia i va dir que "per poc que pugui, no tornaré..." Més que res pels horaris esbojarrats... Ara bé, dit això es va

◀ torna a l'índex

comprometre a cedir (pagant) la seva flota de furgonetes formada per 3 o 4 pel que fos de menester. Es el mitjà que utilitza l'Orgue de Gats actualment. Hem guanyat en confort i sovint disposem de camerino amb rodes i tot!... Tot molt correcte, però el conductor habitual no m'acaba de satisfer, ja que soc jo. I això vol dir un fart de pencar... I a aquestes alçades de la pel·lícula... Embafa un xic!

10 Jaume, Francesc i Marcel .- Com explico en l'apartat anterior, (10 - TRANSPORTS) a partir de 2008 els transportistes i els músics som les mateixes persones. Un efecte clar, producte de la recessió econòmica.

transportistes

◀ torna a l'índex

els ajudants "els pipes"...

Durant una quinzena anys la feixuga tasca de muntar i desmuntar tot el material (focus, equips de so...) va anar a càrrec dels mateixos components del Grup. Però la progressiva incorporació de músics professionals amb altres condicions contractuals va portar a disposar d'ajudants per les feines que no formen part de la pujada a l'escenari.
En moltes ocasions però, cal esmentar que els mateixos conductors de les furgonetes de torn, han donat cops de mà, molt ben rebuts.

1 Karim .- Natural de terres llunyanes. Fort com un roure i trempat d'allò més. Va venir durant un parell de temporades (2001-2003).

2 Josep Romera "Pepe" .- Nascut a Avià (Berguedà) En alguns bolos de les temporades 2002-2003 va afegir-se a la caravana musical dels Gats, muntant, desmuntant, carregant i descarregant...

3 Jordi Paracolls .- També Avianès. Gairebé 2 metres de bon xicot. Estudiant de pagès i jugador de bàsquet. Reservat i treballador. Era trucat, a convenir, durant els anys 2003-2004.

4 Màrius Romero .- Berguedà de Berga. El fitxatge més encertat de l'Orgue de Gats fora de l'espectacle (tot i que potser, és un talent per descobrir...). Es va incorporar a la història del Grup aprofitant el canvi de mil·leni, al 2000. El Màrius, mai té un "no". Carrega, descarrega, munta, desmunta (I a vegades tot sol, perquè jo me la decanto... O més ben dit, estic fent gestions...) Ha viscut de molt a prop les aventures i desventures dels darrers anys. Per cert, és una de les veus radiofòniques en el camp publicitari més professional de les nostres contrades... Si el veieu potser no el coneixereu, però ben segur que si l'escolteu, us sonarà!

5 Jaume, Francesc i Marcel .- Any 2008. Com he explicat anteriorment, la globalització ens ha portat a unificar vehicles, personal i feina. Nosaltres ens ho "guisem" i ens ho "menjem". Bon profit!

◀ torna a l'índex

anècdotes

◀ torna a l'index

quin riure que fa!..... 2.1

A la primera època del grup ens feia gràcia tot. Per exemple no avisar del tema que anàvem a interpretar i començar tots a l'hora una cançó diferent. El públic poca cosa entenia... Anunciar una peça i tocar-ne una altra, era força habitual. Variar la durada de les cançons, fent-les inacabables, fins que la gent començava a decaure...

títols i lletres originals..... 2.2

Treballàvem força la creativitat i originalitat dels temes que interpretàvem. La història consistia en canviar els títols i les lletres del número màxim de peces. Un botó a tall d'exemple:

"Let it be" es va convertí en LLet i Vi.

"Unchain my Heart" en "Un xai va fart"

El clàssic **"Be bop a lula"** va passar a ser La Gamba Peluda.

"Cuando vuelva a tu lado" els Gats el vam convertir en "Cuando devuelva a tu lado".
Qui no ha dansat amb les notes del **"Capullito de Alhelí"**? Nosaltres el presentàvem com la Ponzella de Violer.

"Ay Jalisco!" el dedicàvem a un avianès que es diu Ai Calixto.

Una altra variació era **"Begin the beguine"** per "Vagina de vagina".

El vals **"Yo vendo unos ojos negros"** es va transformar en "Yo vendo unos piojos negros".

El ballable **"Frenesí"** va quedar batejat com Frene si puede.

El clàssic **"Rock del Cocodrilo"** traduït al català com Rock dels Cocodrils.

I el **"Rock del reloj"**, evidentment per Rock de les Hores....etc...

Tanmateix anunciar una "polca" era una "porca", un "pasodoble" era un "pas doble pletina", un "vals" era un "vals descompte", un "rock" era una "pedra preciosa" un "bolero" era un "velero bergantín", etc...

◀ torna a l'índex

el festeig

2.3

Era un estiu del 1983 o 84, en una actuació de festa major a un dels pobles més petits del país, Sant Jaume de Frontenyà (Berguedà), a mig ball el Sr. Pianista del grup, -no direm noms per no trencar parelles- va desaparèixer amb una mossa durant una bona estona. El ball es va haver d'aturar. Ràpidament, vam aprofitar per fer mitja part i refer la situació. Al reenganxar la ballaruga, el tecles, va dir a la concurrència que havia anat a "tocar alguna cosa" amb una xicota que tenia una urgència...

una de frares

2.4

A la festa de Carnestoltes'86 a la localitat de l'Arboç (Baix Penedès), vam demanar sotanes a un convent franciscà, tot convencent als frares que es tractava d'un grup de teatre i que la utilitat de les mateixes era per a finalitats serioses. La cosa es va anar repetint 3 o 4 actuacions més fins que es va descobrir la utilització real de la vestimenta. Tot plegat no va acabar en un ball de bastons perquè els frares eren –i, suposo que són- gent pacífica i que no els agrada cridar.

la truja

2.5

Per aquestes dates, un bon dia vam dedicar una cançó a una truja i la vam portar a 3 o 4 concerts dins d'una gàbia. La teníem exposada dalt de l'escenari. Més de 200 quilos de carn viva enmig d'un ball de festa major... Era espectacular anar a carregar la bèstia i tornar-la a la granja un cop acabats els concerts.

gats segrestats

2.6

Per a obtenir la fotografia del primer pòster (1985-86) del grup, vam segrestar una quinzena de gats de carrer dins d'un local (vestuaris de l'Ateneu d'Avià, aleshores en construcció) de 6 o 7 m2. A continuació vam contractar un fotògraf professional (que va abandonar abans de fer la foto).

La història consistia en agafar els gats i llençar-los a l'aire... Amb destresa disparar el flash abans que els gats toquessin de peus a terra. La foto va sortir mig digne, però els nostres cossos van acabar plens d'esgarrapades!

Per cert, molta gent porta gossos al cotxe... Perquè no hi porten gats? Ah!, nosaltres sabem la resposta.

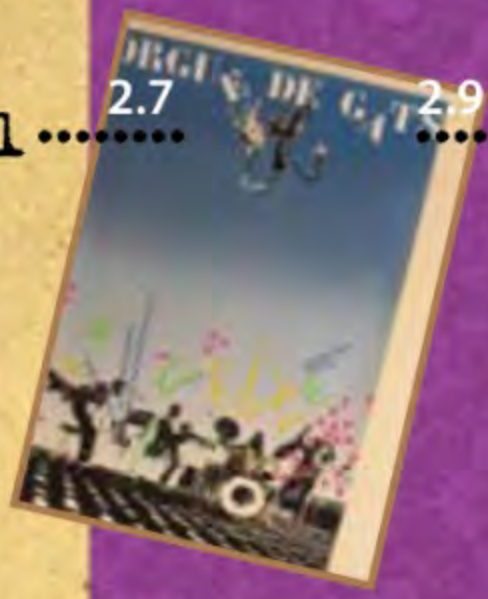
◀ torna a l'índex

la teulada del meu pare

2.7

A finals dels 80, per tal de fer un nou pòster de promoció, vam muntar tot l'instrumental (baix, guitarra, teclats i bateria) damunt la teulada de casa meva (Jaume), amb l'inevitable i evident trencadissa de teules que això va provocar, fet que es va empitjorar al cap d'uns quants dies quan va descarregar una forta tempesta d'aigua i la teulada va anar tota de goteres.

L'espectacle per part dels veïns que no s'acabaven de creure un concert dalt d'una teulada també va ser un xic històric. I sens dubte, ho va arrodonir l'espectacular emprenyada del meu pare!

en pijama

2.8

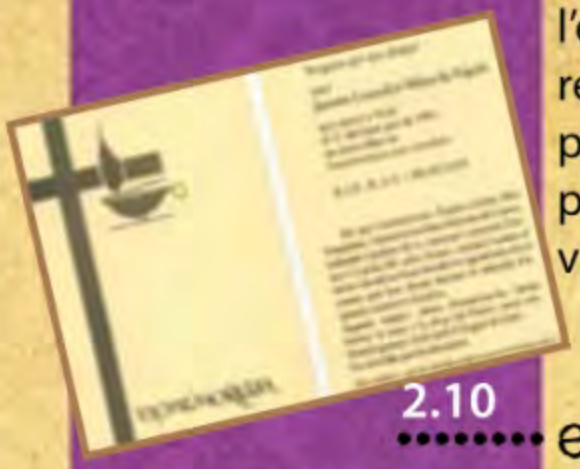
A l'estiu de 1990. vam tocar a la plaça del Forn de Berga amb pijama i camisa de dormir amb motiu d'una "dormida popular". Ens van fer un reportatge a la prestigiosa revista "PRONTO".

els recordatoris

2.9

Pel 10è aniversari vam editar uns recordatoris (idèntics als dels difunts) per anunciar el ball on hi havia un pastís de 2 metres d'alçària elaborat expressament per l'ocasió... L'impremta va deixar l'encàrrec que podia passar a recollir els recordatoris, fet que va provocar expressions de condol de part dels companys de feina que van pensar el pitjor...

el taüd

2.10

Dins la festa dels 10 anys, en vam llençar tots els components del grup i alguns fans i fantes dins d'un taüt mortuori, encara per estrenar, amb rodes travessant tot el poble. Els acompanyats del mort virtual pregaven perquè plogués i, just abans d'acabar el trajecte va fotre un xàfec que ens va mullar tots els instruments. Al vespre es va començar el ball tard perquè estàvem eixugant-t'ho tot en un taller de planxa i pintura.

◀ torna a l'índex

el blat aixafat

2.11

A l'any 1991, no sens va passar pel cap res més bo que realitzar la sessió fotogràfica per un nou pòster, enmig d'un camp de blat verd, just en plena crescuda quan es troba a mida de cintura d'una persona de mides normals. Us imagineu la gràcia que li va fer al pagès? I al blat? Al cap d'una setmana encara discutien els veïns si l'extensa aplanada del cereal era feta per un terrícola o bé un extra terrestre...

el "fadrí" de Sau

2.12

A l'any 1996, vam ser els encarregats oficials d'amenitzar el bateig de la barca "El Fadrí de Sau" al pantà del mateix nom.

Un feix d'autoritats polítiques van navegar de franc durant tota una tarda de calor acompanyats de les romàntiques notes del tractor amarillo.
No vam fer la "pena" de pura casualitat! O si?

escenaris a mida

2.13

El tema de l'escenari, ens ha preocupat molt poc, per no dir gens... Més d'una vegada ens hem enfilat damunt la caixa de metall d'una camió, amb el conseqüent perill d'enrampades. A Olius (Solsonès), Oristà (Osona) i a d'altres indrets ens situaven sobre el remolc d'un tractor. A Canillo (Andorra) vam tocar en una forta pendent falcant els amplificadors amb pedres i muntant la bateria en una forta baixada. També hem fet concerts d'esquena al públic i molt sovint a terra, sense escenari. On encara no hem fet cap concert és a dins d'un femer.

la bandera espanyola

2.14

Hem fet un ball de festa major a un poble perdut a cavall entre el Berguedà i La Cerdanya (no podem dir el nom perquè l'actual estatut no ho permet), espatllar-se el cotxe, no poder tornar i dormir tots plegats a l'ajuntament abrigats amb una bandera espanyola. L'endemà, tots els veïns del poble esparverats pensant que els havien pispat la bandera.

◀ torna a l'índex

2.15 multes de tràfic

Per anar marxa enrera a l'autopista. Un diumenge a la tarda enmig de l'operació retorn... Jo a peu, per l'autopista i la furgoneta marxa enrera... Just a un parell de quilòmetres de la sortida del peatge de Martorell direcció Barcelona. Ens vam equivocar i havíem d'anar cap a Tarragona. Va acabar amb retirada del carnet i 75.000 pessetes de multa.

2.16 alcohol a la sang?

A les 6 de la matinada, tornant de "bolo" amb uns quants graus d'esperit de vi a la sang... A la recta de les mines de Sallent (Bages) ens atura una parella de tràfic i ens fan bufar. Per acabar de confirmar l'estat etílic demanem una analítica de sang. Ens traslladem l'Hospital de Berga –enlloc de Manresa- per fer-la, acompanyats de la benemèrita i, quan arriba el moment de la punxada, ens hi neguem, al.legant que teníem por. Va acabar amb nova retirada de carnet i multa sucosa.

2.17 túnel a les fosques

Anàvem d'actuació a Ripoll (El Ripollès) i a la sortida del túnel de Berga ens atura la guàrdia civil de tràfic per creuar-lo amb els llums tancats. Anàvem amb un SEAT PANDA de color vermell.
Tot i portar la documentació, ens neguem a mostrar-la i ens imposen la multa màxima. Quan passàvem a Vilada (Berguedà), tenim remordiments i retornem per ensenyar la paperassa. Resultat: La mateixa sanció i a sobre quedar en ridícul.

2.18 contraban d´humans

Ens dirigíem cap a Andorra per actuar en un Hotel. Per estalviar un cotxe, vam decidir viatjar amb l'acompanyant femenina d'un músic encabida a la part posterior d'una NISSAN TRADE sense finestres ni seients, enmig de tot el material. Vam entrar a Andorra sense cap problema, ja que no van fer registre. A la tornada, van fer l'habitual comprovació i... Sorpresa! Una polissó! No ens van deixar passar, i vàrem haver d'entrar a França i retornar per la frontera de Llívia que no hi havia un control tant estricte. Tot això a les 7 de la matinada, fa un riure!

torna a l'índex

2.19 el temps

Hem patit pluja i neu abans, durant i al final d'un actuació. Més d'una vegada i de dues, hem quedat molls com ànecs amb les enrampades corresponents. A banda d'això, quan s'arriba a casa s'ha d'eixugar tot el material delicat amb un assecador del cabell o en el seu defecte, amb un ventall. Recordo que m'hi han tocat les 12 del migdia en aquest afer.

2.20 falsa paret

Va passar a Sant Joan de les Abadesses (El Ripollès). Una fantàstica festa infantil. L'actuació és feia al centre d'un carrer comercial. Just ens disposàvem a iniciar la festa quan, al passar per darrera la bateria, en un escenari bufó però petit, em recolzo en la paret del fons, que va resultar ser un magnífic mural pintat amb tota la bona fe per la mainada del poble. La falsa paret de paper va cedir i jo vaig caure agafant-me al suport dels plats de la bateria, estripant de bat a bat l'obra d'art i tirant-me pel damunt tota la part de percussió del grup. El públic va aplaudir, i jo amb un trau al cap.

2.21 mala memòria

Anys 90, recordo una nit d'estiu a la tornada d'una actuació a un poble de la Costa Brava, faltaven pocs quilòmetres per arribar a casa (Avià) i ens adonem que ens havíem deixat el piano a l'escenari. Com a bons gats, vam girar cua i a fer camí s'ha dit... per sort, encara era al mateix lloc.
En la mateixa línia, en una actuació de festa major a la Colònia Ametlla de Casserres (Berguedà) ens vam deixar els baffles a casa d'un músic que vivia a Mataró. Vam solucionar l'actuació amb uns petits monitors. Va sonar tot com un transistor a piles.

2.22 ens han robat!

Un cap d'any dels 90. Hotel Panorama (Andorra). Havíem actuat a la cinquena planta i al finalitzar la festa, decidim que mentre uns desmunten els altres baixen el material per l'ascensor a la planta baixa. Un cop acabat tot, baixem per disposar-nos a carregar la furgoneta...
La nostra sorpresa va ser que no hi havia cap instrument a recepció.
Explicació: Com a conseqüència d'un estat etílic avançat del músic que baixava el material per l'ascensor, el va descarregar tot a la primera planta, enlloc de la inferior. Per començar amb bon peu l'any nou!

◀ torna a l'índex

2.23 okupes!

També als anys 90, a Sallent (Bages) Festa de les Enramades. Arribem a la tarda i muntem tota la parada a l'escenari. Al cap d'un parell d'hores, quan ja ho teníem tot apunt, arriba una furgoneta amb uns nois convençuts que eren ells l'orquestra que amenitzava el ball de l'indret. Consultada la comissió de festes, efectivament, ens havíem equivocat de plaça i d'escenari. Nosaltres tocàvem en un altre carrer. A desmuntar s'ha dit! a carregar, a traslladar, a descarregar, i a muntar de nou... No passa mai res! Fins que passa.

2.24 baixada de sucre...

Hotel d'Andorra (per secret de sumari, permeteu-me que mantingui en l'anonimat el nom de l'hotel, la data i els noms dels músics...) Muntem, anem a sopar a un restaurant del poble. A mig sopar entra un parella de la policia d'Andorra. Tots de cara a la paret, registrats i detinguts. Moguda als aparcaments de l'hotel, registre de furgoneta i per culpa d'una mena d'herba que si te la fumes, fa riure... Un músic detingut durant 15 dies a l'espera de judici... Ji! Ji!, aquella nit vam dir que un Gat era diabètic i romania a l'hospital a causa d'una baixada sobtada del sucre... Coses d'Andorra, això aquí no passa... En passen d'altres.

2.25 creu i ratlla

Estiu de 2001. Actuació en una urbanització propera a Madrid. A mig fer, comença a apropar-se una tempesta... De cop una forta bufada de vent, infla el teló de fons i fa caure tot els pont de llums des de dalt l'escenari, amb la mala sort que va a petar damunt d'un MERCEDES de 20 milions, propietat del Sr. Juan Muñoz, (No ho digueu, però és el ros del famós duet humorístic CRUZ Y RAYA...) que, per cert, és qui ens havia contractat. Je! Je! Us imagineu el pollastre, oi?

2.26 gats detectius

A l'agost de 2002, en una gira de 3 dies per l'Aragó per un cúmul de casualitats, vam aconseguir desactivar una agència artística de dubtosa legalitat ubicada a Vitoria-Gasteiz. Utilitzava un sistema d'engany a orquestres i artistes a través d'anuncis falsos publicats a internet. L'empresa en qüestió responia al nom de Espectaculos Egipto i el seu responsable es feia dir Koldo. No cal fer publicitat de l'enginyós mètode emprat, però si algú està interessat en saber-ho, li explicaré amb molt de gust.

◀ torna a l'índex

2.27

mal aparcament

Va ser la tarda del Cap d'Any 1996. Una forta nevada va emblanquinar les terres Berguedanes. Nosaltres ens disposàvem anar d'actuació a Andorra (Hotel Altea Panorama) I aprop de casa meva a Avià una forta pendent que el nostra bateria va considerar més planera del compte, va ser la culpable d'una relliscada del FORD que conduía... Com podeu veure la cosa va acabar amb un aparcament digne de retirada de 24 punts... Jo recordo la cara que va posar el Jordi quan va sortir per la porta del cotxe... Vam estar més de 20 minuts rient (nosaltres, ell no!). Per acabar-ho d'adobar aquella nit s'estrenava amb nosaltres una noia cantant que no ens coneixia de res (Marta Milà)... Recordo que durant el trajecte fins Andorra, que el vam fer amb un SEAT PANDA caòtic, em va comentar: "...Vols dir que cobrarem avui...?" desconeixent que jo, era qui l'havia de pagar!!!

2.28

the end

Bé!, per no "fer-la més llarga" la llista d'anècdotes, restem a disposició de qualsevol editorial, guionista de cinema o productora de televisió desitjosa de multiplicar els seus ingressos invertint en un projecte basat en histories reals, que sovint superen la ficció sobre la vida, obra i miracles del quart de segle del Grup Musical ORGUE DE GATS.

◀ torna a l'índex

ORGUE DE GAT

◀ torna a l'índex

postres de músic

torna a l'índex

així va començar tot

3.1

A finals dels anys 80 el bateria que portàvem va decidir dedicar-se a portar el bar de copes més autèntic de Berga "El Celler" enlloc de continuar patint les aventures del Gats. Estem parlant del Sr. Josep Maria Juanola, JEMI pels amics i coneguts.

Ens vam adonar que sense cap home als timbals no anàvem enlloc i vam optar per fitxar al polifacètic Sebastià Silvestre, hippie de naixement, pastisser artesà de professió i bateria a hores convingudes.
L'individu en qüestió habitava a Casserres (Berguedà) a la masia de Cal Gatzerí, a unes quantes passes del poble enmig del bosc. Tenia parella, un hort, uns quants gats, gossos i una NISSAN VANETTE primer de color blanc i més endavant de color rosa – lila - fúcsia. La seva vida era plàcida i tranquil·la fins que va ingressar a l'ORGUE DE GATS.

bateria pastisser

3.2

L'individu en qüestió habitava a Casserres (Berguedà) a la masia de Cal Gatzerí, a unes quantes passes del poble enmig del bosc. Tenia parella, un hort, uns quants gats, gossos i una NISSAN VANETTE primer de color blanc i més endavant de color rosa – lila - fúcsia. La seva vida era plàcida i tranquil·la fins que va ingressar a l'ORGUE DE GATS.

idea!

3.3

Ràpidament es va posar en marxa la maquinaria creativa i empresarial dels GATS i vam pensar que acabàvem de descobrir la manera de poder retirar-nos joves i farcits de moneda. La proposta era fàcil i clara: Muntar una empresa per tal de legalitzar l'obrador artesà del Sebastià i comercialitzar tota l'amalgama d'especialitats amb el nom d'ORGUE DE GATS.

◀ torna a l'índex

3.4

mans a l'obre i a l'obrador

Al 1990 vam constituir l'empresa PRODUCTES ARTESANALS DEL BERGUEDÀ, S.C.P. amb el Pere Farrés, Sebastià Silvestre i Jaume Fíguls com a socis emprenedors.

Després d'endinsar-nos en el mon de les subvencions que no arriben mai, després de demanar els registres d'indústria i sanitat, després de fer les oportunes i estrictes obres a la masia de Cal Gatzerí per tal de complir amb la legislació vigent... Projectes industrials, projectes d'obres, disseny d'etiquetes, d'expositors, creació de bosses, de capses per a les bosses, registrar marques... bla.. bla... bla... Finalment, al mes de desembre de 1991 vam fer la presentació oficial davant autoritats, públic i premsa d'una nova proposta inèdita fins llavors: Un grup musical crea una línia de productes de pastisseria artesana en dues versions, la normal i la integral amb les marques ORGUE DE GATS i CARGOLET.

3.5

presentació de l'empresa

La presentació la vam fer a l'Àrea Comarcal de Turisme del Berguedà (situada a l'entrada sud de Berga). Com que la proposta era original, la imatge molt estudiada i sobretot els productes d'una excel·lent qualitat, el ressò dels mitjans va ser força espectacular amb articles, entrevistes i reportatges a l'AVUI, REGIÓ7, RÀDIO BERGA, RÀDIO PUIG-REIG, EL MUNDO DEPORTIVO, L'ANTENA (Revista editada per Ràdio Berga) entre d'altres. El reconegut xef del Restaurant SALA de Berga, Miquel Márquez va fer sempre costat a la iniciativa així com crítics gastronòmics de renom com Albert Peris i Narcís Torrents. (Veure pdf a postres de músic a recull de premsa).

◀ torna a l'índex

3.6 etiquetes

La imatge sempre la vam cuidar molt, dintre de les nostres possibilitats. Aquesta és una prova d'impremta de la primera edició d'etiquetes per distingir les diferents especialitats que van sortir al mercat.

El Pastís del Segador va ser un dels productes estrella sens dubte. Podem veure una primera edició de l'etiqueta identificativa i una segona edició amb format més reduït. Era una cartolina doblegada per la meitat amb un dibuix extret del Costumari Català i un escrit del xef de cuina Miquel Màrquez. En la segona edició ja hi consta que és el postre oficial de les Festes del segar i el batre d'Avià (Berguedà).

◀ torna a l'índex

catàleg d'especialitats..... 3.7

La proposta d'especialitats era variada i llaminera, separada per 2 línies i marques: La normal amb la denominació ORGUE DE GATS i la integral comercialitzada amb la marca CARGOLET.

torna a l'index

altres especialitats

Altres especialitats, elaborades en dates o celebracions especials: Pizza del Patumaire, Coca de Barreja, Tirabol Farcit, Plum-cake de Panses i Nous, Pastís de Poma i Prunes, Tartaletes de Mousse de Xocolata, Rodó de Mousse de Xocolata i Melmelada, Pastís de Formatge.

fàbrica d'idees

3.8

Com s'ideava un nou producte? Evidentment el cap i les mans les hi posava el SEBAS, però vull fer esment de la curiosa manera que teníem per inventar la manera de comercialitzar noves especialitats. Ho fèiem durant els viatges d'anada i tornada de les actuacions amb el grup musical, ja que utilitzàvem la NISSAN VANETTE de color rosa, lila, fúcsia del SEBAS per a traslladar tot l'equip de so i llums.

Així durant els llargs viatges, a banda de que ens servia com a remei per no quedar adormits, la fèiem petar i llençàvem constantment noves maneres de tirar endavant el negoci. SEBAS! Perquè no prepares uns Gatets d'Anxova? De Sobrassada? O de Xocolata?, i d'aquesta manera va néixer el popular Pastís del Segador (declarat Postres Oficials de les Festes del segar i el Batre d'Avià). Amb motiu de la celebració d'aquestes festes a l'estiu del 92 vam rumiar la manera de fer unes postres originals recuperant els ingredients que es consumien quan els nostres avis i àvies es mal guanyaven la vida al camp. L'art del SEBAS de saber combinar la farina, avellanes, sucre, ous frescos, mantega, llevat, llimona, panses, prunes, moscatell i un paraigües d'ametlles, nous i pinyons va portar a les nostres taules aquest pastís amb un sabor dolç i exquisit que és l'èxit de les festes estiuenques d'Avià encara avui.

creixement i expansió

3.9

PRODUCTES ARTESANALS DEL BERGUEDÀ, S.C.P. va créixer ràpidament gràcies a l'alta qualitat que s'oferia i a les acurades pre-

◀ torna a l'índex

sentacions dels seus productes. En poc més d'un any vam arribar a tenir diferents distribuïdors arreu de Catalunya, a les Illes i fins i tot algun intent a l'estranger. El CORTE INGLÉS en la seva selecta secció del "Club del Gourmet" oferia productes ORGUE DE GATS a uns preus que és feien mirar 2 cops per creure...

3.10 promoció

A banda de les acurades presentacions també vam invertir en campanyes de publicitat planificades segons les nostres disponibilitats, sobretot a la ràdio i en fulletons, a banda d'insercions puntuals en premsa.
Juntament amb la Cansaladeria LOREN i la xarcuteria ARNAU, els RAMADERS DE CABRES LLETERES DEL BERGUEDÀ i els RAMADERS DE MUNTANYA DEL BERGUEDÀ vam promocionar productes autòctons de la comarca com la llonganissa, el tastet sec, bull de la llengua blanc i negre, mató, formatge fresc, amb oli, madurat de cabra, a les fines herbes, la vedella del Berguedà...

3.11 pressió del mercat

La forta demanda cada vegada exigia més producció i això ens va portar a contractar personal i a lluitar per no rebaixar la qualitat del producte. Cosa difícil ja que també ens va sorgir l'enemic dels preus de la competència industrial que oferia menys qualitat al 75% de preu més barat aproximadament. A més els representants i botiguers ens exigien allargar les dates de caducitat amb la incorporació d'additius químics per a conservar i mantenir el producte en òptimes condicions durant més temps. Això últim no ho vam acceptar mai.

3.12 el corte inglés

Molta gent es preguntava com podia ser que EL CORTE INGLÉS apostés pels nostres productes. Va ser més fàcil del què pot semblar. Un bon dia a la contra portada de LA VANGUARDIA va aparèixer una entrevista amb el responsable de la secció El Club del Gourmet, que com sabeu és un apartat on aquests Centres Comercials ofereixen productes seleccionats d'alta qualitat. El senyor entrevistat

◀ torna a l'índex

era de Madrid i vaig començar la recerca trucant a LA VANGUARDIA i parlant amb el periodista que havia fet l'article. Em va passar el telèfon del senyor en qüestió, i després d'un feix de trucades, portes tancades i secretaries que no les obrien vaig arribar a parlar amb ell. El primer bon dia, va ser per explicar-me que per entrar a vendre al CORTE INGLÉS s'ha de pagar. Si! Pagar! Tenen tanta demanda d'empreses que volen accedir-hi, que cobren una quota –estem parlant de milions de les antigues pessetes-, aquest import va en funció de l'article, del volum i de la situació als prestatges als centres comercials. Evidentment vaig estar a punt d'abandonar, però davant la insistència, em va dir que li fes arribar per correu una mostra de les nostres especialitats. Al cap d'uns dies em trucava per dir que ja podíem començar a omplir els prestatges del centre comercial CORTE INGLÉS de Diagonal. En pocs mesos, ja ens proposaven ampliar comandes a la resta de l'estat. Aquesta va ser una garantia de la qualitat i encert de presentació de les menges artesanes ORGUE DE GATS.

3.13 morir d'èxit

Va passar el que havia de passar. Tota la producció girava a l'entorn d'una persona, el Sebastià, i la demanda va desbocar l'oferta, amb el conseqüent increment de despeses de producció que no quedaven compensades amb el preu final del producte. Per fer-ho viable s'havia d'invertir molt en maquinaria per estalviar personal i era fàcil caure en un deteriorament del resultat final. Recordo un Nadal que sols el CORTE INGLÉS va fer una comanda que superava les 4.000 rajoles de torró, que no es van poder servir. No vam saber administrar el canvi de les fires i botigues per la gran producció. Les feines del Pere Farrés i meva eren molt alienes al món de la dolçor i vam decidir unànimement al cap de 3-4 anys de la creació de l'empresa PRODUCTES ARTESANS DEL BERGUEDÀ deixar-ho córrer i retornar a la vida plàcida i tranquil·la d'abans. Un somni que no es va acabar de fer realitat del tot.

◀ torna a l'índex

dolces imatges pel record 3.14

3.15 el retorn als inicis

L'empresa va plegar, però es van mantenir les llicències i permisos per continuar treballant dins de la llei. El Sebastià es va retrobar de nou amb les seves fires d'artesania i va recuperar les botigues de Barcelona que, fidels, truquen per fer la comanda setmanal. Ja no és el bateria de L'ORGUE DE GATS, però continua sent hippie de naixement i molt bon pastisser de professió.

◀ torna a l'índex

ORGUE DE GAT

◀ torna a l'índex

Al llarg de tants anys i panys han desfilat una gran munió d'homes, dones, nois, noies, gats, gates, muntadors, conductors, ajudants de tota mena que han fet possible aquesta aventura musical anomenada ORGUE DE GATS. A tots els noms oblidats pel pas del temps i per la pèrdua de memòria, que han donat un cop de mà per encomanar la nostra gresca i ballaruga a més de 250 pobles, viles i ciutats d'arreu de Catalunya i algun llogaret de fora.

Gairebé 700 actuacions en 25 anys!!!

A tots i a totes: Músics, Muntadors, Transportistes, Representants Artístics, Ajuntaments, Comissions de Festes, Balladors, Balladores, Públic... MOLTES GRÀCIES!!!

I que per molts anys: "Puguem fer semblants obres amb els mateixos manobres!!!"

torna a l'índex

ORGUE DE GATS

◀ torna a l'índex